

Az országgyűlés a királynál

A király elfogadta a hitlevelet és megerősítette a nádorhelyettes választását. — A főrendek és képviselők együttes ülése a kupola-csarnokban

— Az Est tudóstíjótól —

A pirosszőnyeges, oszlopos fölépcső, a márványragyogású falak ráébredtek megint olyan napra, a milyenre tulajdonképpen épültek. Mintha álomból magához térve, most mutatta volna igazi arcukat az a térszerű lépcső, a mely az országház kupolatermébe visz föl. Skarlátvörös főpapok, kék, borszin és fekete, kardos urak állodogáltak, haladtak föl egyenkint, párosan, lassan lépkedve a leomló vörös szőnyegen.

Mint egy történelmi festmény. A képviselőház és a főrendház együttes ülésére mentek a kupolaterembe, a hol első része fog lefolyni annak az országos gyűlésnek, a melynek gróf *Ambrózy Gyula* koronaőr esküjét leteszi és a mely átveszi a királytól a budai Várban a koronázó hitlevelet.

Gyülekezés a kupola-csarnokban

Kilenc óra után kezdtek gyülekezni a főrendek és a képviselők. Legpontosabbak a főpapok voltak, római katolikusok és görög keletiek, a kik szinte teljes számban piroslottak a kerek teremben, a mikor még a díszmagyarok csak gyéren gyülekeztek.

A tompított, felső világítású, magasba törő csarnokra az ünnepélyesség hangulata száll rá, a mint benépesedik a bársonyos, prémes, kardos, színes néppel.

Körülfutó karzatokon odafenn, egy-egy szelid fényű lámpával megvilágított boltozatok közül a közönség néz alá; majdnem csakis hölgyek. A színes magyar királyok, kancellárjaikkal és hőseikkel oldalukon, a karzatok alatt, az oszlopfőkön, kilépnek az aranyos félhomályból. Lenn, a körülfutó oszlopokon kívül, külön meghívott közönség csoportjai nézik a kialakuló színes képet.

A kerek csarnok féltízre egészen benépesült, és a sötétben színes, kék, piros és fekete tömeg halkán zümmög, csendes kavarog. Enyhe naphatálos és kámfor-illat száll szerte... A díszmagyaros és taláros tömegben itt-ott, egy-egy katoná halad át. *Esterházy Mór* és *Festetics Sándor* grófok labori szürke egyenruhában; báró *Podmaniczky Endre* őrnagy galériáján ül fel, *Egry Béla* lábszárvédős harci uniformisban és ott jár egy horvát képviselő, a ki szürke legénységi köpenyben jött el törvényhozó kötelességét teljesíteni.

A díszes kavargásban föltűnik *Károlyi Mihály* és *Ugron Gábor* magas, nyurga alakja, mindkettő talpig tisztas feketében. Gróf *Hadik János* természetét még hatalmasabbá emeli fehér atillája. Báró *Papp Géza*val beszélget, a ki meggyipiros zsinórt hord fekete mentéjén. Egy *Széchenyi* gróf szinte paraszti, ékszeretlen díszruhájával tűnik föl. Gróf *Khuen-Héderváry*, a királyi biztos mellén az aranygyapjút veszi észre mindenki, míg barátai körében tréfál...

Néhány csodaszép magyar fej kapott történelmi levegőt, ebben a környezetben és ebben a ruhában. De néhány fejnek és alaknak nem kívántuk volna ezt a beállítását...

Míg a barna prémeken és a bársonyokon melegen állott a tompított világítás és a kék szőnyeg gyöngyösen,

szeliden csillogtak: hátul, az egyik oszlopnál *Apponyi Albert*et vettük észre fekete kabátban, zsakettben. Ő nem megy fel a várba az országgyűléssel. Mikor megkérdezték miért, azt felelte:

— Nagyon törődött vagyok, nehezen bírnám ezt a járádságot.

... Csendes szöveg a csengő. És ekkor a bejáratnál szembe állított emelvényre, két fok lépcsőn egyszerre fölépített *Szász Károly*, a képviselőház elnöke és báró *Josika Samu*, a főrendház elnöke. *Josika* fekete prémes mentében, *Szász Károly* felhajtott gallérú zrinyiben. Jobbra tőlük báró *Radvánszky Albert*, a főrendház jegyzője foglalt helyet, előttük pedig félkörben az országgyűlés állott. Báró *Josika* nyitotta meg az ülést, a melyet aztán *Szász Károly* vezetett.

Vele szemközt, *Tisza István*, egy lépéssel a félkör elé lépve, állott neki szót. A miniszterelnök sötét bibormentében, keztyűtlen balkezét kardjára támasztva, adta át a királyi kéziratot. Mellette a kormány tagjai, aztán *Berzeviczy Albert* ünnepélyes alakja, *Szmrecsányi egri érsek* piros talárja, lelkes, arisztokratikus arca, *Skerlecz horvát bán*, *Mangra Vazul*...

A szavak elvesztek a terem magasságában, csak a hol erősebb, hol halkabb szónokok hangja váltakozott. Az ülés, a melynek részleteit itt közöljük, csak néhány percig tartott.

Az együttes ülés

Báró *Josika Samu*, a főrendház elnöke, háromnegyed 10-kor nyitotta meg a főrendház és a képviselőház együttes ülését.

— Van szerencsém az országgyűlésileg egybegyűlt főrendeket és képviselő urakat üdvözölni — mondotta — s az együttes ülést megnyitottak nyilvánvalóan, a jegyzőkönyv vezetésére *Vermes Zoltán* képviselőházi és báró *Radvánszky Albert* főrendházi jegyző urakat felkérni. A miniszterelnök ur kíván szólni.

A király leirata

Gróf *Tisza István* miniszterelnök: Országgyűlésileg egybegyűlt méltóságos főrendek és mélyen tisztelt képviselő urak! Van szerencsém legkegyelmesebb királyi leiratot átadni. Kérem, hogy azt kihirdetni méltóztassék.

Báró *Josika Samu* átveszi a királyi leiratot és átadja elnöktársának, *Szász Károly* képviselőházi alelnöknek.

Szász Károly átveszi a királyi leiratot, felbontja és felkéri báró *Radvánszky* főrendházi jegyzőt, hogy olvassa fel.

Báró *Radvánszky* olvassa a következő királyi leiratot:

Mi, I. *Ferenc József*, Isten kegyelméből Ausztria császára, Csehország királya, stb. és Magyarország apostoli királya kedvelt Magyarországnak és társországai húzászlósainak, egyházi és világi főrendjeinek és képviselőinek, kik az általunk 1910. évi június hó 21. napjára Budapest székesfővárosában összehívott országgyűlésen egybegyűlvék, üdvöt és kegyelmünket.

Kedvelt Híveim! Sédent gróf *Ambrózy Gyula* kedvelt hívnünk az országos főrendek és képviselők

által hadadi báró *Wesselényi Miklós* belső titkos tanácsosunknak, a magyar országgyűlés főrendiháza örökös jogu tagjának elhalálása folytán megüresedett koronaöri állásra megválasztatván, e választást ezennel jóváhagyjuk és megerősítjük.

Hozzátközött egyébiránt királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradunk.

Kelt Bécsben, 1916. évi október hó 10. napján.

Ferenc József s. k.
Gróf Tisza István s. k.

Szász Károly képviselőházi alelnök jelenti, hogy az országgyűlés a legkegyelmesebb királyi kéziratot hódolattal tudomásul veszi.

Ezután ismét gróf *Tisza István* szólalt fel.

Indítvány a királyi hitlevél átvételére

— Van szerencsém bejelenteni, hogy az immár állásában megerősített koronaőr esküvétele után ő felsége át fogja nyújtani az országgyűlésnek a pecséttel és legmagasabb aláírásával ellátott koronázási hitlevelet, a melyet ősi szokáshoz képest az országgyűlés nevében ő eminenciája a hercegprimás ur fog megköszönni és egyuttal kérni fogja ő felségét, hogy a koronázás napját kitűzni és a nádorhelyettesi választást megerősíteni méltóztassék.

Báró *Josika Samu* főrendházi elnök jelenti, hogy az országgyűlés ezt a bejelentést tudomásul veszi.

A korona királyi biztosai

Szász Károly képviselőházi alelnök jelenti ezután, hogy a miniszterelnök átírattal értesítette az országgyűlés két házának elnökségét ő felsége december 23-án kelt legfelsőbb elhatározásáról, a mely szerint gróf *Khuen-Héderváry Károly* és gróf *Dessewffy Aurél* a koronázás alkalmából a szent koronának és a többi koronázási jelvényeknek átvitele körül felmerülő szertartásokban való hagyományos közreműködés végett királyi biztosokká nevezte ki.

Az országgyűlés ezt tudomásul veszi.

Báró *Josika Samu* főrendházi elnök felkérte ezután a főrendeket és képviselőket, hogy a megerősített koronaőr esküvétele, valamint a koronázási hitlevél átvétele és a királynak a koronázás napjára vonatkozó elhatározásának meghallgatása céljából a királyi várpalotában megjelenjenek és ennek megtörténte után az ülés folytatására a kupolacsarnokban ismét egybegyűljenek.

Szász Károly képviselőházi elnök végül felkéri báró *Radvánszky Albert* főrendházi jegyzőt, hogy az eddig történetekről felvett jegyzőkönyvet hitelesítés céljából olvassa fel.

A jegyzőkönyvet felolvasták, a mire *Szász Károly* azt hitelesítettnek jelenti ki.

Öt perccel 10 óra előtt véget ért az ülés. A főrendek, valamint a képviselők eltávoztak a kupolacsarnokból, hogy a Várba menjenek.

Felvonulás a Várba

A képviselők és főrendek a főbejáraton át elhagyták a parlament épületét, elhelyezkedtek a lent várakozó automobiliokban és kocsikban és az Országház-téren, Akadémia-utcán, *Ferenc József*-téren, *Lánchidon*, *Albrecht*-uton, *Disz*-téren, *Szent György*-utcán és *Szent György*-téren keresztül a királyi várpalotába hajtottak, Nagy

tömeg verődött össze az utvonalon és nézte a díszes felvonulást.

Gyülekezés a Várban

A Várba a felvonulás a felső négyszögön történt. A nagyszerű lépcsőház mindkét oldalán, minden lépcsőfokon a koronaörség díszbe öltözött legénysége helyezkedett el *Kubinyi* ezredessel és *Horváth* őrnaggyal. A lépcsőházból feljövét az első teremben a lovastestőrség, a második teremben a darabont-testőrség, a harmadik teremben pedig a szertartás-terembe vezető bejáratától jobbra az arciére-, balra a darabont-testőrség helyezkedett el. Ragyogó sárga márványfalak, a közepén vörösarany baldachin, alatta arany karosszék és kis arany asztal. Szembe vele rózsaszínű emelvény, közepén piros székkel. Itt foglal helyet a királyné.

A trónteremben

A terem maga is ragyogó, pompás képet nyújtott. Mindenütt csoportok alakulnak képviselőkből és főrendekből. Gróf *Andrássy Gyula*, a ki már az aranygyapjas renddel jelent meg, mindenütt melegen üdvözlik. Feltűnik nagyszerű díszmagyarjában gróf *Andrássy Sándor*, gróf *Andrássy Géza*, gróf *Festetics Sándor*, gróf *Esterházy Mór* és őgróf *Pallavicini György* katonai egyenruhában jelentek meg. Itt van herceg *Esterházy Miklós*, gróf *Dessewffy Aurél*, herceg *Festetics Tasziló*. Gróf *Tisza István* miniszterelnök csoportról csoportra jár...

Féltizenegykor *Nepalleck* szertartásmester botjával egyet kopogtat. Jön a hercegprimás. A csoportosítás tovább tart. Még egyre vonulnak fel a főrendek és a képviselők. Egy-mást követtek *Popovits Sándor*, az Osztrák-Magyar Bank kormányzója, gróf *Czirák* Antal, báró *Láng Lajos* és gróf *Erdődy Tamás*. A terem tükre szikrázva verik vissza a nagyszerű színeket, a melyekből egy régmúlt világ felséges pompája támad fel...

Megjelenik a királyné a trónörökösrel

Tizenegy óra, *Nepalleck* szertartásmester bevezeti lakosztályából a királynét. A királynén sötétkék ruha fehér rókaprémmel és kék kalap volt. Kiséretében jöttek: herceg *Esterházy* Antalné született *Andrássy* Ilma grófnő, helyettes főudvarmesternő, *Nosztitz* grófnő és *Kállay* Erzsébet udvarhölgyek. A királyné a kis trónörökösrel jelent meg a teremben, a ki fehér ruhában volt. A mikor a királyné megjelent, dörgő, viharos éljenzés támadt, a főrendek és képviselők percekig lengették kalapjaikat. A királyné az üdvözlésre meghajlással válaszolt.

Nem hivatalosan, hanem mint vendég jelent meg a szertartáson *Zita királyné*. Nem a főbejáraton jött be, hanem egy hátsó bejáraton és egy piros bársonnyal díszített emelvényen foglalt helyet. A mikor karsu termete és tollas kalapja feltűnt az ajtónál s látták, hogy kezén vezeti a kis trónörökös, az összes méltóságok és urak perckig tartó éljen-zugásba törtek ki. A kucsmájukat tengették, kardjukkal üdvözölték és hosszú ideig melegen ünneplték a királynét és a trónörökösöt. A királyné meghatva köszönte meg az ünneplést.

A király bevonulása

Tizenegy órakor *Nepalleck* főszertartásmester háromszor halkán kopantott a botjával: jelezte, hogy a király ő felsége elhagyta lakosztályát

Az arcier-testőrök kardjukat a vállukhoz emelték. A márványfolyosókon és a három teremben, a melyeken át a menet a régi szertartásterembe jött, néma csönd. Először *Martins* főudvari biztos jelent meg, utána *Nepalleck*, majd párosával a zászlós urak és szintén párosával a kormány tagjai diszmagyarban, leghátul egyedül báró *Haza* honvédelmi miniszter és utána gróf *Tisza* István miniszterelnök. A kormány után jött herceg *Festetich* Tasziló főudvarmester, bittal a kezében, majd gróf *Széchenyi* Gyula főlovászmester az ország pallosával, jobbján *Walter* Gyula püspök az apostoli kereszttel. Utánuk következett a király magyar huszártábornoki egyenruhában, majd gróf *Festetich* Pál főkamarásmester és a magyar testőrség kapitánya, gróf *Lónyay* Albert, a darabonttestőrség kapitánya, gróf *Auersperg* Károly és a magyar darabonttestőrség kapitánya, báró *Gauderna* József. Herceg *Lobkowitz* Zdenko főhadsegéd zárta be a menetet.

A mikor a király alakja megjelent, az egész termen felhangzott az *ujongó éljenzés*. Katonásan lépkedett, minden éljenző felé volt egy mosolya, egy-egy szeretetreméltó fejbiccentése vagy kézmozdulata. Arca kipirult, szeme mosolygott és jobbra-balra hajlongva ment fel a baldachin alá, leült a trónra, kucsmáját, a melyet eddig a kezében tartott, fejére tette.

Jobbra a királytól állott az ősz gróf *Széchenyi* Gyula az ország pallosával, balján pedig a testőrkapitányok. A királyljal szemben az emelvényen helyezkedett el a királyné s a mikor az ünnepség megkezdődött, a királyi pár kedvesen összenézett.

A trónnal szemben *Csernoch* János hercegprimás, mellette gróf *Széchenyi* Béla koronaőr és gróf *Ambrózy* Gyula, a megválasztott koronaőr állott, a ki az esküt most teszi le ő felsége előtt.

A koronaőr eskütétele

Gróf *Tisza* István ekkor előlépett és emelt hangon rövid beszédben bejelentette, hogy a magyar országgyűlés ő felségéhez jött, hogy a megválasztott és királyi kézirattal megerősített koronaőr letegye az esküt.

Ekkor báró *Rosner* Ervin, a király személye körüli miniszter lépett elő közvetlenül a keresztet tartó püspök mellé és felolvasta az eskümintát, a melyet gróf *Ambrózy* koronaőr utánamondott. A teremben nagy csend támadt, mégis a koronaőr által halkán ismételt ősi eskümintának csak foszlányai jutottak fülünkbe: ... *magát pedig a szent koronát a jelvényekkel semmi csalfasággal, vagy csalással az országtól, s a törvényesen koronázott királytól el nem idegenítenem. Isten engem úgy segítjen!*

Ezután *Csernoch* hercegprimás mondott beszédet.

A király átadja a hitlevelet

Az eskütétel után a király csengő hangon, minden szót hangsúlyozva, meglepő tiszta magyar kiejtéssel és minden szónoki pátoz nélkül a következő beszédet mondotta:

— *Az országgyűlés által elénk terjesztett koronázási hitlevelet kegyelmesen elfogadjuk és aláírásunkkal el átva Hűségteknek becikkelyezés végéig ezennel átadjuk.*

A király beszédét ismételtelen percekig tartó üdvözlés és tomboló éljenzés követte.

Utána ismét *Csernoch* hercegprimás mondott beszédet, a melynek egyes mondatait megszakította az éljenzés s a király is mosolyogva és elégedetten bólintott.

A hercegprimás beszéde

«Császári és királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk!

Magyarország főrendei és képviselői boldogan hallják Felséged királyi ajkairól, hogy az országgyűlés által szerkesztett koronázási hitlevelet tökéletes bizalommal fogadni és legmagasabb királyi jegyzésével legkegyelmesebben *ellátni méltóztatott*. Az egész magyar nemzet nevében legforróbb köszönettel adózunk királyi elhatározásának ily készséges megnyitvánulásáért, melyben a nemzet iránti kegyes hajlandóságának zálogát is látjuk. Boldogok vagyunk, hogy a királyi hitlevél legkegyelmesebb elfogadása és az országgyűlésnek való átadása után teljesíthetjük immár legkedvesebb kötelességünket: Felségednek Szent István koronájával való megkoronázását.

Jobbágyi érülettel és hódoló tisztelettel vesszük át Felséged kezé-

A király válasza

A hercegprimás beszédére ő felsége a következőket válaszolta:

— *Benső megelégedésünkre szolgál, hogy a fejedelem és a nemzet alkotmányos jogait egyaránt biztosító hitlevél elkészültével hitlevelünket kiadhatjuk és azt törvényes ősi szokás szerinti ünnepélyes koronáztatásunk által biztosíthatjuk.*

Felejthetetlen nagy és bölcs elődünk, mélyen tisztelt és szeretett dédnagybátyánk megkoronáztatása alkalmával e szavakkal fordult a nemzet-hez:

«Nem lehet, hogy az, a mit

Az udvar kivonulása

A király beszéde után *Nepalleck* szertartási igazgató és *Martins* főudvari biztos utat csinált a teremben. Elöl ment a két koronaőr, utánuk a zászlós urak, azután a kormány tagjai. A menet úgy alakult, mint a bejövetelnél. A szertartási teremből való kivonulás egész ideje alatt *tomboló éljenzéssel üdvözölték a jelenlevők a királyt*, mindaddig, a míg csak látni lehetett. A király mindenfelé bólintott és barátságosan mosolygott. Az országgyűlés tagjai ezután a királyné felé fordultak és addig éljenzték őt is, a míg csak ki nem vonult a teremből, kezén vezetve a kis trónörökös.

Az 1867. évi koronázási beszédek-től a királynak ez a viszonyválasza annyiban elütött, hogy a mikor I. Ferenc Józsefnek az akkori hercegprimás az országgyűlés nevében bejelentette, hogy az országgyűlés nádorhelyettesé választotta gróf *Andrássy* Gyulát, I. Ferenc József így felelt:

— Örömmel beleegyezem e választásba és gróf *Andrássy* Gyulánál méltóbbat nem is választhattak volna.

Milyen idő várható?

— *A meteorológiai intézet jelentése — Tulnyomóan száraz idő várható, erős éjjeli lehűléssel. — Sürgöny-prognózis: Száras, éjjeli fagy. — Deli hőmérséklet: + 4.2 fok C.*

ből az alkotmánybiztosító oklevél, melynek sérthetlensége felett majd a törvény hatalma és Felséged vallásos lelkének szent esküje fognak örködni. E hatalmas földi és égi biztosítékok érzetében áthatja lelkünket a remény, annál több: a biztos hit, hogy a királyok és nemzetek sorsát intéző Gondviselés e történelmi nagy időkben, midőn Felséged népeinek gondozását átveszi, különösen magasztos küldetést szánt Felségednek, ki fenkölt szándékairól már tanuságot is tett akkor, midőn legfőbb vágyai közé sorolta visszaadni népeinek a béke áldásait és így a dicsőséges harcok után békés munkában gyarapítani hű magyar nemzetet ősi erejét és dicsőségét.

A szent koronából Felségedre szálló hatalom és kegyelem segítse diadalra Felséged nemes szándékait.

Midőn legmélyebb alázattal kérjük Felségedet, méltóztassék a koronázás napját legkegyelmesebben kitűzni, hátkodunk hódolatos tisztelettel legmagasabb tudomására hozni, hogy a magyar országgyűlés nádorhelyettese gróf *Tisza* István választotta meg és kérjük a választás legkegyelmesebb megerősítését.

Őszinte egyetértéssel király és nemzet alkotott, állandó és üdvös ne legyen.

E királyi szavak igazságát immár közel félszázad üdvös tanulságai igazolják s erős bennünk a hit, hogy az ő nyomdokain haladva sikerrel folytathatjuk király és nemzet egyetértő munkálkodását tovább.

Isten áldását kérjük erre a vállvetett munkára és a midőn megelégedéssel tudomásul vesszük és megerősítjük a nádorhelyettes választására vonatkozó intézkedéseket, *rovónáztlásunk napjául folyó hó 30-ikát tűzzük ki.*

A korona átvitele a király lakosztályába

— *Az Est tudósítójától —*

Ma délután három órakor a koronázási jelvényeket tartalmazó vasládát átviszik a királyi palota belső termeibe, hogy a koronát és a főbbi jelvényeket a király részére megfelelően kiigazíthassák.

A szent korona átvitelére a király két királyi biztost, gróf *Khuen-Hédervary* Károlyt és gróf *Dessowffy* Aurélt nevezett ki és az országbíró helyettese, gróf *Apponyi* Sándor gondoskodott róla, hogy a két királyi biztost, továbbá a két koronaőrt, gróf *Széchenyi* Bélát és gróf *Ambrózy* Gyulát, valamint a koronát kísérő küldöttséget és a vasláda vitelére kijelölt főrendeket és képviselőket a szertartás időpontjáról értesítsék.

A szent korona vitelére és kíséretére a képviselőház kiküldötte gróf *Csáky* Gusztávot, gróf *Esterházy* Móricot, báró *Ghillány* Sándort, *Kobek* Kornélt, *Palugyay* Móricot, gróf *Pejacsevich* Márkot, *Szilágyi* Lajost, *Szmrecsányi* Sándort és *Vermes* Zoltánt, a főrendház pedig a tárnokmesteren és a főkamarásmesteren kívül, a kik ez aktusban hivatalból vesznek részt, kijelölte a szent korona kíséretére gróf *Hadik-Barkóczy* Endrét, gróf *Majláth* Gusztáv erdélyi püspököt, gróf *Széchenyi* Miklós nagyváradi püspököt és gróf *Teleki* Gyulát, a szent korona vitelére pedig gróf *Csekonics* Sándort, gróf *Festetich* Sándort, gróf *Hunyady* Lászlót, gróf *Széchenyi* Domonkost, pöttagokul pe-

dig gróf *Apponyi* Henriket és báró *Vécsey* Miklóst.

Ma délután három órakor felnyitják a királyi palotának azt a részét, a hol a szent koronát őrzik, Szent István külön állványon szétterített palástját lazán összehajtják és a többi koronázási jelvényt tartalmazó vasládára fektetik, majd a vasládát a felsorolt főrendek és képviselők, továbbá az említett személyiségek és a koronaőrök szolgálatban álló őrök és hat testőr kíséretében a király lakosztályába viszik. A király itt várja a küldöttséget, a melynek jelenlétében Szent István palástját egy asztalon kiterítik, a vasládát felnyitják és a koronát, valamint a jelvényeket egyenként kivesszik belőle.

Az országbíró helyettese, gróf *Apponyi* Sándor az utolsó jegyzőkönyv nyomán kijelenti, hogy a szent korona és a többi jelvények *épek és ugyanazok*, a melyeket az előbbi koronázásokon használtak és ezt a király és a többi jelenlevők előtt ki is nyilatkoztatja, azután az utolsó jegyzőkönyvet a vasládába, az ország kincseit pedig diszes bársonypárnákra rakja és a király lakosztályában hagyja, hogy ott ősi szokás szerint Szent István palástját a királyné saját kezeivel kiigazítsa. A király ezután elbocsátja a jelenlevőket.

Az osztrák képviselőház elnökének lemondása

Bécs, december 23.

(*Az Est bécsi szerkesztőségétől*)

Beavatott helyről értesülök, hogy dr. *Sylvester* Gyula, az osztrák képviselőház elnöke, levelet intézett dr. *Gross* Gusztávhoz, a német nemzet pártiszövetség elnökéhez s közölte vele azt az elkölt szándékát, hogy *semmi körülmények között nem fogadná el többé az elnöki tisztelet*, ha az osztrák képviselőház választása ismét ő reá esnék. Dr. *Sylvester* ezt az elhatározását azzal okolja meg, hogy *tulságosan sok a dolga*, mert jelenleg nemesak két ügyvédi irodát kell vezetnie, hanem a *hadijótékony* intézményei is erősen igénybe veszik idejét.

Ilyen körülmények közt kénytelen *Salzburgban* tartózkodni. Osztrák parlamenti körökben úgy vélekednek, hogy a német nemzeti pártiszövetség kebelében *lappangó áramlatok* érelelték meg dr. *Sylvester*ben a lemondás szándékát. 1911. júniusa óta elnöke dr. *Sylvester* az osztrák képviselőháznak s mivel azóta az osztrák képviselőház pártjainak erőarányában változás nem állott be, előrelátható, hogy ismét a német nemzeti pártiszövetség tagjai közül fog a képviselőház elnöke kikerülni. 1914 júliusa óta, mikor a képviselőház ülészaka bezárult, új elnökválasztás válik szükségessé, ha a képviselőház ismét összeül.

Dr. *Sylvester* azóta csak *ügyvezető elnök*, a ki a reichsrat összehívásáig a folyó ügyeket intézi. Ezt a munkát tovább is el fogja végezni, mert nem az elnöki állásról mondott le, hanem bejelentette azt az elhatározását, hogy *újabb megválasztása esetén nem fogadná el az elnöki tisztelet*. A német nemzeti pártiszövetség dr. *Sylvester* levele következtében kénytelen lesz az új elnök személyére nézve megállapodni. Dr. *Sylvester* tegnap *Salzburgból* Bécsbe érkezett, ma elintézi az elnöki irodában felgyülemlt teendőket, azután *Budapestre* utazik, hogy az osztrák képviselőház küldöttségét vezesse a koronázási ünnepkör